

L'esport al museu

L'esport al Museu d'Art Naïf

R. Ballus i Juli

Fa pocs mesos ha estat inaugurat al Far d'Empordà, petita població situada a només 4 km de la ciutat de Figueres, el Museu d'Art Naïf (MAN). Ha estat creat per la iniciativa privada del francès Albert Laporte, el qual l'any

1960 començà a buscar i descobrir en nombrosos països pintors i escultors naïf, aconseguint reunir una col·lecció internacional d'obres d'aquest art. Una part important d'aquesta col·lecció constitueix el fons del MAN.

El Museu està emplaçat en un antic molí construït a mitjans del segle XIX per encàrrec del **Marquès de la Torre**, fet que ocasionà que la propietat rebés el nom de Molí de la Torre. L'any 1911 la casa va estar adquirida per la cantant Maria Gay, membre de la família Pitxot de Figueres. És coneguda l'amistat entre els Pitxot i els Dalí, la qual cosa va facilitar que l'any 1916, el jove Salvador Dalí que aleshores tenia dotze anys, passés una curta temporada al Molí de la Torre. Allí, segons explica Dalí en el seu llibre **Vida Secreta**, va descobrir l'impressionisme a través de l'obra de Ramon Pitxot i va intentar convertir-se ell mateix en pintor impressionista. Actualment el Molí de la

Figura 1. Futbol (R. Boissier).

Torre ha estat restaurat molt correctament, adaptant l'edifici a la funció museística, encara que conservant estris i maquinària que recorden el seu passat industrial. Un tranquil, bonic i ben cuidat jardí, situat a la part posterior del Museu, completa aquesta interessant i agradable instal·lació d'art.

L'art naíf, com apunta el subtítol del Museu, és **marginal i popular**. No és un estil, ni està marcat per cap norma artística. Recull l'activitat creadora d'artistes de totes les condicions socials, moltes vegades de vocació tardana, autodidactes i sense relació amb la cultura "oficial" o academicista. No té escola, ni mestre i és essencialment sincer i espontani. L'artista naíf, que produeix per necessitat de comunicació, capta el món real amb esponta-

Figura 3. Corredors (G. Risveiro).

neïtat i senzillesa, de tal manera que molts cops s'acosta a les creacions plàstiques dels nens, amb una forta càrrega de ingenuïtat. Com diu Albert Laporte, molts quadres naíf "són romanços o poesies que reflecteixen els sentiments, les emocions i els somnis dels artistes". L'estètica naíf destaca pels seus colors vius i alegres, per l'absència de perspectiva i pel detallisme, que obliga a l'espectador a contemplar les obres durant llargues estones. Possiblement Henri Rousseau dit el Duaner (1844-1910), ha estat el més il·lustre dels pintors naíf, l'obra del qual tingué el recolzament de Picasso, Apollinaire i Delaunay.

En un art en el qual l'artista plasma l'anècdota social, records d'infantesa i fins i tot somnis imaginaris, no hi pot faltar quelcom tan popular i arrelat com l'esport. Entre les obres exposades hem pogut contemplar-ne quatre de temàtica esportiva. Un partit de futbol, del francès Roger Boissier, amb jugadors, àrbitre, espectadors, tribuna i pancartes; un ring de boxa, amb boxador, curadors i públic, del també francès René Guilleminot, entrenador de boxa i de lluita, essent ell mateix lluitador; uns corredors vuitcentistes de l'espanyol Risveiro, que recorden el jugador de pilota de Rousseau; i uns ciclistes del brasiler Ermani Pavanelli, artista que curiosament pintà exclusivament l'any 1983, quan tenia 41 anys. Sens dubte, el camp de l'esport és un terreny ric en escenaris i situacions molt adequades per a l'art naíf.

Hem de recomanar sincerament l'anada a Far d'Empordà per conèixer i gaudir, grans i petits, amb la col·lecció del MAN.

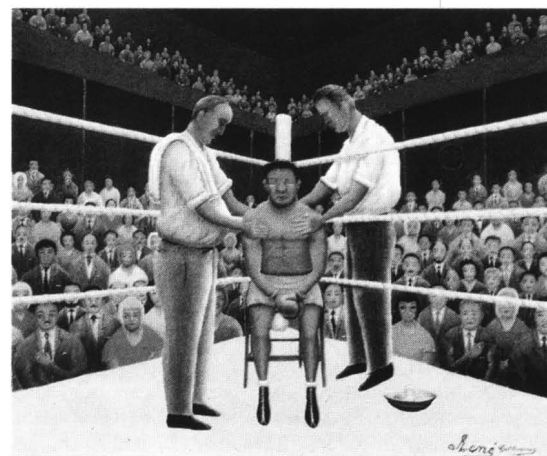

Figura 2. Boxa (R. Guilleminot).

Figura 4. Ciclistes (E. Pavanelli).